

ת"פ 58581/01/21 - מדינת ישראל נגד יוסף הררי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 58581-01-21 מדינת ישראל נ' הררי

כבוד השופט איתי הרמלין	בפני
המאשימה:	בעניין:
מדינת ישראל	
ע"י עו"ד רות שפיר	
	נגד
יוסף הררי	הנאשם:
ע"י עו"ד אורן אדרת	

גזר דין

1. כאמור בפתח הכרעת הדין, תיק זה עוסק במקרה טראגי שבו קיפח את חייו מר יצחק קקיאשווילי ז"ל. מר קקיאשווילי היה בן 93 במותו - אדם מתפקד ועצמאי שסיים לערוך קניות בסופרמרקט בשעות אחר הצהריים המאוחרות של 5.11.2020 לאחר שקיעת השמש. כאשר הוא לבוש בגדים כהים, נתמך במקל הליכה, וגורר אחריו עגלת קניות שצבעה כהה, חצה מר קקיאשווילי את הכביש ברחוב המרכבה באזור התעשייה בחולון - דרך עירונית שהיא כביש רחב מאד שבו שלושה נתיבי נסיעה לכל כיוון ובאמצעו אי תנועה בנוי. הכביש מואר באמצעות עמודי תאורה הניצבים בצדו השני של הרחוב. החציה לא הייתה במעבר חציה. מעבר חציה מרומזר נמצא מספר עשרות מטרים מנקודת החציה.
2. הנאשם, מר יוסף הררי, שהיה באותה עת בן 71, הסיע מעט קודם לכן את בתו ואת נכדתו לאותו סופרמרקט שבו קנה מר קקיאשווילי. היו אלה ימי סגר בשל מגיפת הקורונה, וכיוון שראו שהסופרמרקט עמוס בבני אדם, החליטו הנאשם ובתו לעזוב את המקום על מנת לשמור על בריאותם. מר הררי נהג במכונית כשבתו ונכדתו יושבות בספסל האחורי של המכונית. מר הררי פנה מחניון הסופרמרקט ימינה לתוך רחוב המרכבה. מטרתו של הררי הייתה לפנות בצומת הראשון שמאלה, ולכן פנה פנייה רחבה והשתלב בהדרגה במסלול השמאלי ביותר (שלישי מימין). בדיוק באותה שעה שמר הררי פנה לתוך רחוב המרכבה החל מר קקיאשווילי לחצות את הכביש במרחק של כ-55 מטרים מן היציאה מן החניון אל הכביש - בנקודה שבה נפתח נתיב נסיעה רביעי לצורך פניה שמאלה ונגמרת הגדר שעל אי התנועה.
3. בהכרעת הדין קבעתי על בסיס ניסויי שדה ראייה שערכה המשטרה שעל אף החשיכה ניתן היה להבחין במר קקיאשווילי מיד לאחר הפנייה לתוך רחוב המרכבה, ומכאן שניתן היה להימנע מלפגוע בו על ידי שמירה על מהירות נסיעה ומסלול נסיעה הולמים. עוד קבעתי שהנאשם לא הבחין במר קקיאשווילי שחצה במשך כ-9 שניות את הכביש מימין לשמאל מנקודת מבטו של הנאשם, אף על פי שמר קקיאשווילי הספיק לחצות את מסלול נסיעת רכבו של

הנאשם במלואו, ורכבו של הנאשם פגע באמצעות פינתו השמאלית קדמית בעגלת הקניות שגרר אחריו. פגיעה זו הביאה לנפילתו של מר קקיאשווילי ולמותו כעבור מספר שעות בבית החולים כתוצאה מן החבלות שספג בתאונה. מכך שהפגיעה אירעה רגע לפני שמר קקיאשווילי יצא מאזור הסכנה, הסקתי שגם אם הנאשם היה מבחין במר קקיאשווילי קרוב יותר לנקודת הפגיעה (כלומר, לא מיד עם הפנייה לרחוב המרכבה), התאונה הייתה יכולה להימנע גם באמצעות בלימה חלקית או הסטה של ההגה לימין. העובדה שהנאשם כלל לא הבחין במר קקיאשווילי שחצה את הכביש במסלול נסיעתו מלמדת כי הקשב שלו לא היה נתון במידה מספקת למתרחש לפניו. הסברו של הנאשם שלפיו הקשב שלו היה נתון בעיקרו ל"זיהוי איומים משמאל", כיוון שהתכוון לפנות שמאלה, לא היה משכנע וממילא אינו יכול להצדיק היעדר קשב מינימלי למתרחש מלפנים. יש לציין כי קבעתי שגם אם לא נבחנה השאלה אם ניתן היה לראות את העגלה ממרחק במנותק מדמותו של מר קקיאשווילי, עדיין היה על הנאשם לצפות את האפשרות שמעבר צמוד למר קקיאשווילי יוביל לנפילתו ולמותו.

4. מר הררי עצר את מכוניתו לאחר התאונה, וביקש מבתו שתחזור הביתה עם נכדתו במונית. הוא עצמו נשאר בשטח במשך 21 דקות (עד 4 דקות לאחר פינוי הולך הרגל), ומסר את מכשיר הטלפון שלו לחובש שהגיע למקום על מנת שיזמין את המשטרה (זו הייתה השיחה ראשונה מן הטלפון של הנאשם אחרי התאונה). לשוטר שהגיע למקום מסר הנאשם את פרטיו האישיים. אין מחלוקת שמר הררי לא אמר לשוטרים בשטח שפגע במר קקיאשווילי או בעגלת הקניות שלו (לדבריו, לא חשב שפגע במנוח או שהביא לנפילתו). כשחזר לביתו, החנה מר הררי ליד ביתו את המכונית הפגועה שבה נהג מבלי לתקנה, דבר שהוביל לזיהויו למחרת התאונה כמי שפגע במר קקיאשווילי.

5. בהכרעת הדין הרשעתי את הנאשם בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, וזיכיתי אותו מעבירות של שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

6. במעשיו הפר הנאשם את החובה לנהוג בזהירות ולהיות קשוב למתרחש בכביש על מנת למנוע פגיעה במשתמשי הדרך וכדי להבטיח את שלומם. כתוצאה מכך נגרמה הפגיעה בערך של קדושת החיים הנמצא בראש סולם הערכים.

7. בצד ציון הפגיעה בערך קדושת החיים כתוצאה מהיעדר קשב מספיק של הנאשם לנעשה במסלול נסיעתו, חשוב להדגיש את נסיבות המקרה המפחיתות ממידת רשלנותו של הנאשם ומאשמו. בראש ובראשונה יש לציין שהנאשם לא הפר הוראה של תמרור כלשהו - נסע במהירות נמוכה מן המהירות המרבית המותרת בשטח בנוי, לא חצה קו הפרדה רצוף, לא חצה צומת כשהרמזור אדום וכדומה. כמו כן, מדובר היה בשעת חשכה, בהולך רגל שהיה לבוש בגדים כהים וחצה את הכביש שלא במעבר חציה, כך שהיה קושי לראותו (אף על פי שכפי שצינתי לעיל, היה זה אפשרי). זאת ועוד, מדובר באזור תעשייה ולא באזור מגורים, כך שאמנם לנוכח קיומם של סופרמרקט ותחנת אוטובוס במקום ניתן היה לצפות חצית הולכי רגל, אך פחות מאשר באזור מגורים. גם העובדה שמדובר בכביש רחב מאד מעודדת נסיעה מהירה של מכוניות, ואמורה להרתיע הולכי רגל מחציה שלא במעבר חציה.

8. אכן, כדברי הסניגור בטיעונו לעונש, הנאשם היה חסר מזל בכך שפגע בעגלת הקניות שגרר אחריו מר קקיאשווילי לאחר שמר קקיאשווילי השלים את חצית מסלול נסיעתו, אך בעבירות רשלנות תוצאתיות פעולתו של ה-

moral luck היא תמיד משמעותית. כלומר, אנשים רבים עושים פעולות רשלניות בלי שנגרמת כל תוצאה קשה מכך, ואיתרע מזלם של אחדים שאותן פעולות רשלניות שעשו הובילו לתוצאות קשות ולהעמדתם לדין בשל אחריותם לתוצאות קשות אלה.

9. בנו של המנוח סיפר בפניי כי אביו היה אדם בריא על אף גילו המבוגר. לדבריו, מותו של אביו השפיע קשה על אמו שנפטרה שנה לאחר מות האב. סבל קשה נגרם לדבריו לכל בני המשפחה. הבן גם ציין שהוא עצמו נכה בן 76 ומצבו הכלכלי קשה, ואף על פי כן הוא נאלץ לשאת בכל ההוצאות (ככל הנראה הכוונה היא להוצאות שנגרמו כתוצאה מפטירתו של האב).

10. סעיף 40 לפקודת התעבורה קובע פסילת מינימום ל-3 שנים לעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, שניתן לחרוג ממנה רק בנסיבות מיוחדות. סעיף 64 קובע עונש מאסר שבין 6 חודשים ל-3 שנים. ממאסר המינימום ניתן לסטות מינימוקים שיפורטו בפסק הדין. סעיף 62א לפקודה קובע: "נקבעה בפקודה זו לגבי העבירה שעליה הורשע הנאשם מאסר לתקופת מינימום, ובית המשפט החליט שלא להטיל מאסר בפועל, יפרש בפסק הדין את הנימוקים להחלטתו זאת".

11. התובעת טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לשנה מאסר בפועל, ואילו הסיניגור טען שמתחם העונש ההולם נע בין של"ץ ל-9 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות.

12. ב"כ הצדדים הפנו לשורת פסקי דין שמהם הם מבקשים ללמוד את מדיניות הענישה הנוהגת. אתייחס כאן רק לאלה מביניהם שלא היו תוצאה של הסדר טיעון "סגור" ועסקו במקרים של פגיעה בהולכי רגל שהביאה למותם.

13. הסיניגור הפנה לגמ"ר (חדרה) 2822-04-19 **מדינת ישראל נ' משה לוי** (25.3.2021) שם נדון עניינו של רוכב אופניים חשמליים שפגע בהולך רגל שחצה את הכביש במעבר חציה. מדובר היה בשעה שלפני הצהרים כשהשמם זורחת. הנאשם ראה את נפגע העבירה עומד ליד מעבר החציה ומשוחח עם אחרים, אך לא הבחין בכך שירד לכביש והחל לחצות אותו. בית המשפט ציין כי בפסיקה שאליה הפנו אותו הצדדים נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל ופסילת רשיון בין 6 שנים ל-16 שנים. עם זאת, בית המשפט קבע שכיוון שהנאשם שבפניו לא ביצע עבירות נוספות, מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל, ופסילת רשיון בפועל לתקופה שבין 3 ל-10 שנים. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, 5 שנות פסילת רשיון בפועל ו-6 חודשים פסילה על תנאי. בית המשפט חייב את הנאשם בפיצוי משפחתו של המנוח ב-4,000 ₪. תיק זה חמור מזה שבפניי בכך שמדובר בחציה באור יום במעבר חציה, ובמצב שבו הנהג היה מודע לנוכחות הולך הרגל ליד מעבר החציה. מנגד מדובר היה בפגיעה באמצעות אופניים ולא במכונית וזוהי נסיבה מקלה משמעותית.

14. התובעת הפנתה לרע"פ 7214/13 **שרה הרשנסון נ' מדינת ישראל** (8.1.2014) (התיק בערכאה הראשונה):

גמ"ר (פתח תקווה) 829-09-10 **מדינת ישראל נ' שרה הרשנסון** (26.2.2012) והערעור עליו: עפ"ת (מרכז) 329/12 **שרה הרשנסון נ' מדינת ישראל** (17.9.2013)). באותו תיק הורשעה נהגת שבשעת צהריים פגעה בהולך רגל שחצה שלא במעבר חציה ואשר הנהגת הבחינה בו מרחוק. הנאשמת נדונה לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, 10 שנות פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס בגובה 10,000 ₪. תיק זה חמור יותר מאשר התיק שבפניי כיוון שמדובר היה בחציה באור יום ובנהגת שראתה את הולך הרגל, ואף על פי כן לא נהגה באופן שימנע את הפגיעה בו. עוד הפנתה התובעת לגמ"ר (פתח תקווה) 10505-11-18 **מדינת ישראל נ' אילן שרמן** (12.9.2019). באותו תיק נדון עניינו של מי שפגע באמצעות מכוניתו בהולכת רגל שבה לא הבחין בשעת חשיכה בכביש מואר בדרך עירונית. בית המשפט ציין ש"ככלל... יש להטיל עונש מאסר בין כותלי בית הסוהר, כאשר הרף התחתון של המתחם הינו 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא ואילו גבולו העליון עולה כדי 24 חודשי מאסר בפועל". בית המשפט אימץ את עמדת המדינה באותו תיק וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. מאסר על תנאי, 7 שנות פסילת רשיון בפועל מיום תחילת הפסילה המנהלית. כמו כן חייב בית המשפט את הנאשם בפיצוי משפחת המנוחה בסכום של 18,000 ₪. תיק זה הוא הדומה ביותר בחומרתי לתיק שבפניי.

15. פסק דין נוסף שממנו ניתן ללמוד לענייננו הוא רע"פ 5112/16 **אברהם כהן נ' מדינת ישראל** (4.7.2016), שבו נקבע מתחם עונש הולם שבין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל במקרה של פגיעה בהולך רגל שחצה את הכביש במעבר חציה - כלומר, מדובר ברשלנות גדולה יותר מאשר זו שבתיק שבפניי. ברע"פ 1300/14 **קובי מורי נ' מדינת ישראל** (25.2.2016) נדון מקרה דומה שבו נקבע מתחם עונש הולם שבין חודשי מאסר ספורים בפועל לבין שנת מאסר בפועל ופסילת רשיון נהיגה בין 6 שנים ל-18 שנים.

16. בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירה, ובמדיניות הענישה הנוהגת כפי שתיארתי לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים של מאסר על תנאי ופסילת רשיון נהיגה בפועל ועל תנאי, כאשר משך הפסילה בין 6.5 ל-10 שנים.

17. התובעת שאמרה כאמור כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשים עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, טענה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם - כלומר, יש לגזור עליו 9-10 חודשי מאסר. בצירוף פסילת רשיון נהיגה בפועל ל-10 שנים לפחות, פסילה על תנאי, וקנס. הסניגור לעומתה טען כי יש לגזור על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, ולגזור על הנאשם פסילת רשיון בפועל של שלוש שנים כאורך הפסילה המינימלית הקבוע בחוק, ולמנות אותה מיום ראשית שלילת הרשיון המנהלית.

18. הנאשם בן 74 ללא עבר פלילי. בבית המשפט לתעבורה נשפט לאחרונה לפני 26 שנה. הודעת קנס אחרונה שילם לפני כ-13 שנה (קנס בסך 250 ₪ בגין נהיגה במהירות העולה על המותר בפחות מ-20 קמ"ש), כך שלא ניתן גם לזקוף לחובתו את עברו התעבורתי. ממכתבו של מנכ"ל ארגון אלמנות צה"ל עולה כי כיתום צה"ל הנאשם חבר בארגון מיום הקמתו. המנכ"ל מציין במכתבו כי "מסלול חייו של מר הררי, בדומה ליתומים אחרים, שזור באינספור התמודדויות ואתגרים הכרוכים עם האתגר שחוו והשלכותיו. ואף על פי כן יוסי גדל להיות איש משפחה למופת, בעל קריירה מכובדת, מוערך על ידי סביבתו האישית והמקצועית". המנכ"ל מציין עוד כי מר הררי פעל רבות במסגרת הארגון וסייע למשפחות שכולות אחרות. הנאשם אמנם לא לקח אחריות על התאונה, אך נשאר במקום התאונה,

מסר את פרטיו לשוטר ושיתף פעולה בניסויי שדה הראייה שערכה המשטרה. מאז ביצוע העבירה חלפו יותר משלוש שנים.

19. בהתחשב בנסיבות שפורטו לעיל שאינן קשורות לביצוע העבירה, אני מוצא כי יש לגזור על הנאשם עונש הנמצא בקצה התחתון של מתחם העונש ההולם.

20. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות במקום ובתנאים שקבע הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי העונש במפקדת יחידת עבודות השירות ברחוב לוחמי בית"ר 6 ברמלה ביום 17.1.2024 בשעה 8:00.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא ישוב ויעבור עבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית.

ג. 6.5 שנות פסילת רשיון נהיגה בפועל שימנו מיום שלילת הרשיון המנהלית (6.11.2020).

ד. שלוש שנות פסילת רשיון נהיגה על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית.

21. התובעת ביקשה שאחייב את הנאשם בפיצוי עזבונו של המנוח בסכום שלא יפחת מ-40,000 ש"ח, ואילו הסניגור ביקש שאסתפק בחיוב בפיצוי סמלי.

22. כביטוי סימבולי בלבד לערך של קדושת החיים אני מחייב את הנאשם לפצות את עיזבונו של מר יצחק קקיאשווילי ז"ל בסכום של 10,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.3.2024. הפיצוי הוא סימבולי כיוון שקביעת פיצוי תוך בחינת שאלות של רשלנות תורמת מקומה בהליך אזרחי ולא בהליך פלילי.

23. בסיום אני שב ומביע את צערי הרב על הטרגדיה שחוותה משפחתו של מר יצחק קקיאשווילי ז"ל, שכפי שציינתי לעיל על אף גילו היה אדם עצמאי ומתפקד, ואת כאבו של בנו על מותם של הוריו חשתי בעת שהופיע בפניי. כאב זה ישא איתו גם הנאשם, שבדברו האחרון בפניי הביע את צערו הרב על אשר קרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 11 בדצמבר 2023, במעמד הצדדים.